

ESSI HARJU

Sammatin alue seurakunta esitti etukäteen toiveen, että vieraat pukeutuisivat juhlan henkeä kunnioittaen mahdollisuuksien mukaan kirkkosillkeihin tai esimerkiksi kansallispukuun. Tilaisuuden kunniaksi Sammatin alue seurakunta esitti etukäteen toiveen, että vieraat pukeutuisivat juhlan henkeä kunnioittaen mahdollisuuksien mukaan kirkkosillkeihin tai esimerkiksi kansallispukuun. Tilaisuuden kunniaksi

Suomalais-ruotsalaisen sanakirjan toimitustyö oli Lönnrotille tärkeä aihe. Taina Partanen ja Sammatin alue seurakunnan pappi Heikki Marjanen pitelevät kirjettä, jonka Lönnrot lähetti Naantalin kapteenille Karl Dahlbergille, joka osallistui toimitustyöhön.

Messun jälkeen vieraat tekivät kunniakäynnin Lönnrotin haudalle. Suomen lippua kuljettivat Sammatin solmujen edustajat Elina Eskola (vas.), Salla Tikkanen, Sini Tikkanen, lippukunnan johtaja Jyrki Saarinen, Linnea Harjuranta, Jemina Harjuranta ja Taina Eskola.

Lönnrotin toiveena olivat hiljaiset hautajaiset

Sammatissa muistettiin 130 vuotta sitten kuollutta Elias Lönnrotia

Essi Harju

LOHJA | Sammatin alue seurakunta muisti sunnuntaina paikallista suurmiestä **Elias Lönnrotia**, sillä tämän kuolemasta ja hautajaisista tulee tänä vuonna kulu-neeksi 130 vuotta. Lönnrot kuoli 19.3.1884 ja hänen hautajaisiaan vietettiin Sammatin kirkossa 3.4.1884.

– Aloite juhlan järjestämiseen tuli seurakuntalaisilta, kertoi Sammatin aluepappi **Heikki Marjanen**.

Muistojuhlan ohjelmaan kuu-

Tapulin museuhuoneessa säilytetään kannelta, jonka naisjärjestöt laskivat Lönnrotin haudalle tämän hautajaisissa. – Tämä ei ole pelkästään kanteleen näköinen vaan myös viritetty kanteleeksi, kertoi Marja-Riitta Syväne (vas.) Eeva Katajalle (oik.) ja Anne Lindroosille.

lui messu, jonka jälkeen vieraat siirtyivät seurakuntatalolla järjestettyyn juhlaan.

Ennen messun alkamista vieraat

pääsivät tutustumaan tapuliin ja museuhuoneeseen, jossa säilytetään Lönnrotin hautajaisseppelaitä.

– Seppeleissä on palmunoksia,

Marja-Riitta Syväne (toinen vasemmalta) esitteli Sammatin kirkkotapulissa säilytettäviä Lönnrotin muistoseppeleitä (takaseinällä) Terttu Bäckmanille (vas.), Pirkko Tannerille ja Anneli Tuomistolle.

joissa on vieläkin vihreyttä. Palmunoksa olisi minusta yhä erittäin juhlava, kertoi tapulia esitellyt **Marja-Riitta Syväne**.

Lohjalaiset **Anne Lindroos** ja

Eeva Kataja kuuntelivat mielenkiinnolla, kun Syväne esitteli tapulia ja muistoesineitä Lönnrotin hautajaisista.

– Katsomme, että kuuluu yleis-

sivistykseen käydä tällaisissa tapahtumissa, totesi Lindroos.

Esillä oli seppeleiden lisäksi kannel, jonka naisjärjestöt aikanaan laskivat Lönnrotin haudalle.

– Topeliuksen tytär oli laske-massa kannelta. Topelius asui Karjalohjalla ja he olivat Lönnrotin kanssa toistensa lasten kummeja, kertoi Syväne.

Messun jälkeen juhlavieraat siirtyivät seurakuntatalolle, jossa kuultiin musiikkiesitykset **Minna Pitkosen** johdolla esiintyneiltä Sammatin kantelekerholaisilta sekä **Heikki Oramalta** ja Karjalohjan kirkkokuorolta.

– Virret olivat Lönnrotia kunnioittaen hänen virsiään, ja juhlassa esitetyt kappaleet nimenomaan sellaisia, jotka kertovat toivosta, kertoi Orama.

Vieraat saivat kuulla myös Lönnrotin hautajaisista, joista oli kertomassa aikalaiskertomusten pohjalta **Taina Partanen**. Lönnrotin hautajaiset olivat aikanaan suuri tapahtuma, johon saapui valtiovallan edustajia ja kymmeniä lähetystöjä. Suurelliset hautajaiset eivät kuitenkaan olleet Lönnrotin ensisijainen toive.

– Lönnrot oli toivonut läheisil-

tään, että hautajaiset olisivat hiljaiset ja vasta niiden jälkeen hänen kuolemastaan ilmoitettaisiin Helsinkiin, kertoi Partanen.

Lönnrotin kuolinvuoteen äärelä oli kuitenkin **Carl Custav Borg**, jonka mielestä pienet hautajaiset eivät tulleet kuuloonkaan. Lönnrotin hautajaisiin osallistuikin lopulta yli tuhat vierasta.

– Kaksi pääasiaa Lönnrotille olivat lopulta suomalais-ruotsalainen sanakirja ja virsikirjatyö, kertoi muistojuhlaan osallistunut Sammatin entinen kirkkoherra **Paavo Pinomaa**.

Lönnrot toimi virsikirjakomiteassa viimeisiin elinpäiviinsä saakka. Hänen työnsä perintö elää yhä, kun virsikirjatyöryhmä tekee tämän vuoden loppuun mennessä kirkkohallitukselle esityksen uudesta virsikirjan lisävihkosta.

– Prosessi on pitkä, mutta jos kaikki menee hyvin, lisäviikko on käytettävissä vuonna 2016, kertoi juhlapuheen pitänyt virsikirjatyöryhmän sihteeri **Samuli Koi-vuranta**.